

PAROCHIE DE GOEDE HERDER

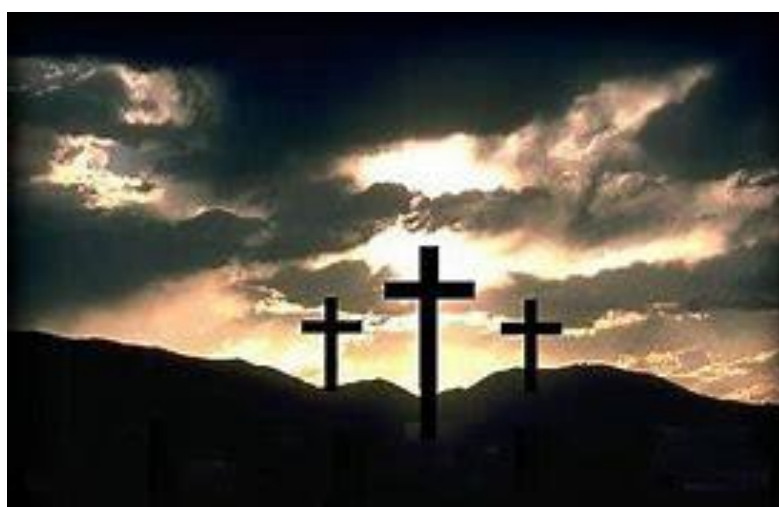
Niet 'einde verhaal'...

Avondplechtigheid op vrijdag 10 april 2020

Goede Vrijdag

Voorganger: Charles Duynstee

Muziek: Henry de Wolf

Voorwoord

Nu de kerken zijn gesloten vanwege het Corona-virus zoeken we naar wegen van verbondenheid.

Op de zondagen (vanaf Palmzondag) en tijdens het Paastridium, worden er besloten vieringen gehouden door de leden van het pastoraal team, met inbreng vanuit de verschillende deelgemeenschappen.

Deze vieringen kunt u bekijken op YouTube via de website van de parochie of van uw deelgemeenschap.

Het is een klein gebaar, om te laten weten dat u in onze gedachten en gebeden bent.

Alle goeds, pastoraal team

Avondplechtigheid op Goede Vrijdag, 10 april 2020

Niet 'einde verhaal'...

In stilte komen de priester en de lectoren binnen.

De voorganger knielt enkele ogenblikken voor het kruis.

Inleiding.

Vandaag, op Goede Vrijdag, staan we stil bij het lijden van onze Heer Jezus Christus: hoe hij de weg is gegaan tot het uiterste toe en bereid was om voor ons te sterven. Hij is niet halverwege omgekeerd, maar heel de weg gegaan. Hij is trouw gebleven aan de opdracht waar Hij voor stond en Hij heeft de beker gedronken, tot de bodem toe. Wij gedenken Hem die weet wat lijden is en die de dood heeft gezien. Hij is het toonbeeld van de mens die de consequenties van zijn levenswijze onder ogen durfde te zien, die van geen wijken wilde weten, zelfs niet met zijn eigen dood voor ogen.

Lied : “Het lied van de eerste der mensen” GvL 441

1. Gedenken wij dankbaar de daden des Heren,
zijn leven, zijn dood en verrijzenis,
en dat wij oprecht tot Jezus ons bekeren
die onze God en leidsman ten leven is.
2. Hoe hadden wij onze bestemming vernomen,
was Jezus de weg niet ten einde gegaan.
Wie zouden wij zijn, als Hij niet was gekomen
om in zijn lichaam onze dood te doorstaan.
3. Hoe zouden wij ooit voor elkaar kunnen leven,
had Hij ons de liefde niet voorgeleefd,
die tot de dood zich prijs heeft willen geven,
die, Zoon van God ons aller slaaf is geweest.
4. Gij eerste der mensen, die weerloos en eenzaam.
als graan in de aarde gestorven zijt,
Gij wordt ons brood, maak ons met U gemeenzaam,
van harte maak tot wederdienst ons bereid.

Gebed

God van genade gedenk,
al uw daden van ontferming
en strek uw zegenende handen uit
over ons en over al de mensen
voor wie uw eigen Zoon
de pijnen heeft doorstaan,
verwerping, vernedering, verlatenheid,
tot in de diepste diepten.

In alle eenzaamheid heeft hij,
uw Zoon en onze Broeder,
de doortocht gemaakt
door de duistere nacht,
naar de morgen van het licht,
zonder U los te laten,
zonder ons op te geven;
God, laat zijn zwijgende liefde
onze grote woorden overstemmen,
laat zijn zachte kracht
onze hardheid overwinnen,
laat zijn offer ons bewegen
tot overgave aan U en aan elkaar.
Tot in eeuwigheid.
Amen.

Lijdensverhaal (volgens het evangelie van Johannes).

A= Allen, **C** =Christus, **V**=Verteller **L**=Lector

V: In die tijd ging Jezus met Zijn leerlingen naar buiten,
naar de overkant van de beek Kedron.

Daar was een boomgaard, die Hij met zijn leerlingen binnenging.

Maar ook Judas, die Hem zou overleveren, kende deze plaats, omdat Jezus er vaak met zijn leerlingen was samengekomen.

Zo kwam Judas daarheen met een afdeling soldaten en met dienaars van de hogepriesters en Farizeeërs voorzien van fakkels, lantaarns en wapens.

Jezus, die alles wist wat er over Hem ging komen,
trad naar voren en zei tot hen:

C: “Wie zoekt gij?”

V: Zij antwoordden Hem:

A: “Jezus de Nazarener”.

V: Jezus zei tot hen:

C: “Dat ben Ik”

V: Ook Judas, Zijn verrader, bevond zich bij hen.

V: Nauwelijks had Jezus hen gezegd: Dat ben Ik, of Zij weken achteruit en vielen op de grond.

Nog eens vroeg Hij hen:

C: “Wie zoekt ge?”

V: En zij zeiden:

A: “Jezus de Nazarener”.

V: Jezus antwoordde:

C: “Ik heb u gezegd, dat ben Ik”.

Als gij Mij zoekt, laat deze mensen dan gaan.

V: Vervuld moest worden, wat Hij gezegd had:

Niemand van hen, die Gij Mij gegeven hebt, laat Ik verloren gaan.

Maar Simon Petrus had een zwaard bij zich.

Hij trok het en verwondde daarmee de knecht van de hogepriester door hem een oor af te slaan. De naam van de knecht was Malchus.

Jezus sprak tot Petrus:

C: “Zou Ik de beker niet drinken, die Mijn Vader Mij gegeven heeft”?

V: Toen brachten ze Hem naar Kajafas. Het was vroeg in de morgen. Zelf gingen zij het pretorium niet binnen, want zij moesten het paasmaal kunnen eten en mochten zich daarom niet verontreinigen.

Daarom kwam Pilatus naar buiten en vroeg hen:

L: “Welke beschuldigingen brengt u tegen deze man in”?

V: Zij gaven hem ten antwoord:

A: “Als dit geen misdadiger was, zouden wij Hem niet aan u hebben overgeleverd”.

V: Daarop zei Pilatus:

L: “Neem Hem dan zelf en vonnis Hem volgens uw wet”.

Lied: “O Hoofd, vol bloed en wonden”.

1. O Hoofd, vol bloed en wonden,
met smaad gedekt en hoon,
o godd'lijk Hoofd omwonden
met scherpe doornenkroon!
O Gij, die and're kronen
en glorie waardig zijt:
Ik wil mijn hart U tonen,
dat met U mede lijdt.

Vervolg van het lijdensverhaal

V: De Joden antwoordden hem:

A: “Wij missen het recht om iemand ter dood te brengen”.

V: Zo zou Jezus woord in vervulling gaan, waarmee
Hij had aangekondigd, welke dood Hij zou sterven.

Nu ging Pilatus het pretorium binnen, riep Jezus bij zich
en zei tot Hem:

L: “Zijt Gij de koning der Joden”?

V: Jezus antwoordde hem:

C: “Zegt gij dit uit uzelf of hebben anderen over Mij gesproken”?

V: Pilatus gaf Hem ten antwoord:

L: “Ben ik soms een Jood? Uw eigen volk en de hogepriesters hebben U
aan mij overgeleverd. Wat hebt Gij gedaan”?

V: Jezus antwoordde:

C: “Mijn koningschap is niet van deze wereld. Zou Mijn koningschap van
deze wereld zijn, dan zouden Mijn dienaren er wel voor gestreden hebben,
dat Ik niet aan de Joden zou worden overgeleverd. Mijn koningschap is
evenwel niet van hier”.

V: Pilatus hernam:

L: “Gij zijt dus toch koning”?

V: Jezus antwoordde:

C: “Ja, koning ben Ik.

Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld
gekomen om getuigenis af te leggen van de waarheid.

Al wie uit de waarheid is, luistert naar Mijn stem”.

V: Pilatus zei tot hem:

L: “Wat is de waarheid”?

V: Na die woorden ging hij weer naar buiten naar de Joden en zei:

L: “Ik vind hoegenaamd geen kwaad in Hem, maar er bestaat onder u een gewoonte dat ik met Pasen iemand vrijlaat. Wilt gij dus dat ik de koning der Joden vrijlaat”?

V: Toen begonnen ze opnieuw te schreeuwen:

A: “Nee, die niet, maar Barabbas”.

V: Barabbas was een rover. Toen liet Pilatus Jezus geselen.

De soldaten vlochten een kroon van doorn takken en zetten die op zijn hoofd en wierpen Hem een purperen mantel om.

Ze traden op Hem toe en zeiden:

A: “Gegroet Koning der Joden”.

V: En zij sloegen Hem in het gezicht.

Vervolg lied: ‘O Hoofd, vol bloed en wonden’

2. Mijn God, die zonder klagen
het zwaarste hebt doorstaan;
al wat Gij hadt te dragen
wie heef het U gedaan!
Wee mij, die voor de zonden
het hoogste goed verliet!
O, om uw bloed en wonden,
verstoot mij, zondaar, niet!

Vervolg van het lijdensverhaal

V: Zelf zijn kruis dragend, trok Jezus de stad uit naar wat de Schedelplaats heet, in het Hebreeuws Golgota. Daar sloegen zij Hem aan het kruis, en met Hem nog twee anderen, aan elke kant een en Jezus in het midden.

Pilatus had ook een opschrift laten maken en op het kruis doen opbrengen.

Het luidde:

Jezus, van Nazareth, koning der Joden.

Vele Joden lazen dit opschrift, want de plaats waar Jezus gekruisigd werd, lag dicht bij de stad.

Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks.

De hogepriesters van de Joden nu zeiden tot Pilatus:

A “Ge moest er niet op zetten: ‘de koning van de Joden’,
maar: ‘Hij heeft gezegd: Ik ben de Koning der Joden’.”

V: Pilatus antwoordde daarop:

L: “Wat ik geschreven heb, heb ik geschreven.”

Vervolg lied: “O Hoofd, vol bloed en wonden”

3. O Hoofd, vol bloed en wonden,
O Gods onschuldig Lam,
dat voor der mensen zonden
de schulden op zich nam!
Wat zal ik U dan geven
voor zoveel smaad en smart?
Heer, neem mijn korte leven,
Heer, neem mijn schamel hart!

Vervolg van het lijdensverhaal

V: Toen de soldaten Jezus gekruisigd hadden, namen ze zijn kleren en
deelden ze in vieren, voor iedere soldaat een deel.

Ze namen echter ook de lijfrok, die zonder naad was, aan één stuk geweven
van bovenaf. Daarom zeiden ze tot elkaar:

A: “Laten we niet scheuren, maar er om loten wie hem krijgt.”

V: Aldus moest de Schrift vervuld worden: Zij verdeelden mijn kleren
onder elkaar en dobbelden om mijn gewaad. Terwijl de soldaten hiermee
 bezig waren, stonden bij Jezus’ kruis zijn moeder, de vrouw van Klopas, en
 Maria Magdalena. Toen Jezus zijn moeder zag en naast haar de leerling, die
 Hij liefhad, zei Hij tot zijn moeder:

C: “Vrouw, zie daar uw zoon.”

L: Vervolgens zei Hij tot de leerling:

C: “Zie daar uw moeder.”

V: En van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich in huis.

Hierna, wetend dat nu alles was volbracht, zei Jezus, opdat de Schrift
 vervuld zou worden:

C: “Ik heb dorst.”

V: Er stond daar een kruik vol zure wijn. Ze doopten er een spons in, staken
 die op een hysopstengel en brachten die aan zijn mond. Toen Jezus van de

zure wijn genomen had, zei Hij:

C: “Het is volbracht.”

V: Daarop boog Hij het hoofd en gaf de geest.

Enige ogenblikken stilte.

Korte overweging

Wij staan stil bij de laatste woorden van Jezus aan het kruis, bij de betekenis van zijn lijden en dood, van zijn hele leven voor ons. Onze God in Jezus is ons voorgedaan met vragen en twijfels, gevoelens en noden van alle mensen. Mogen deze woorden ons inspireren.

1. “IK HEB DORST.”

“Zoals een hert verlangt naar stromend water, zo heb ik, Heer, mijn hoop op U gesteld.”

Uitputting en schreeuw van dorst wacht Hem op het kruis.

Miljoenen mensen op deze aarde schreeuwen ook om gehoord te worden. Sommigen wonen vlakbij ons, anderen veraf. Onrecht snijdt hen af van bevrijding, van een menswaardig leven en van een menswaardig sterven.

Stilte.

2. “VROUW, DAAR IS NU JE ZOON... DAAR IS JE MOEDER.”

Als mensen elkaar nabij zijn, wordt elk verdriet draaglijker, elk lijden wat milder.

Zelfs zonder iets te zeggen kunnen mensen elkaar tot grote troost zijn. Jezus beseft dit ten volle. Elk mens heeft één waardevol geschenk: er zijn voor elkaar. Zo maakt Hij hen, zijn moeder en zijn beste vriend, duidelijk wat hen rest, en wat ze altijd hadden: elkaar.

In liefde tussen mensen blijft God aanwezig.

Stilte.

3. “HET IS VOLBRACHT.”

Alles is volbracht, dertig jaren verborgen leven, drie jaren openbaar leven, drie dagen lijden, drie uren doodstrijd, drieëndertig jaren mens tussen de mensen. In alles heeft hij zijn Vader verheerlijkt door steeds zijn wil te volbrengen tot het einde toe.

Daarbij heeft hij altijd verbondenheid gezocht met elke mens, want een ieder is kostbaar in zijn ogen. Van deze levenshouding week Hij niet af: de liefde tot alle mensen tot aan het kruis.

En dat heeft Hij volbracht.

Stilte.

Muzikaal intermezzo

Kruishulde

Muzikaal intermezzo

Voorbede

Pr.: Wij bidden vandaag meer dan anders voor wie lijdt en verdrukt wordt.

L: Voor wie honger heeft naar een rechtvaardig werk of loon.
Voor wie honger heeft naar een menswaardig bestaan.
Voor wie geen thuis meer heeft en voor wie geen uitkomst meer ziet.
En voor allen die ontroostbaar zijn.
Laten wij in stilte bidden...

Wij bidden voor hen, die met hun persoonlijk verdriet en lijden zijn blijven steken in de Goede Vrijdag en er maar niet boven uit komen.

Dat zij opnieuw geraakt worden door het licht van het Paasfeest, en troost en steun vinden in Jezus van Nazareth, die voor alle mensen is verrezen.
Laten wij in stilte bidden...

Wij bidden voor hen die in de mens niet meer geloven
omdat zij keer op keer werden teleurgesteld.
Voor hen die in het huwelijk vervreemd zijn van elkaar.
Voor ouders die hun kinderen niet begrijpen
en voor kinderen die zonder liefde van ouders opgroeien.
Voor allen die een dierbare verloren hebben, en voor hen
die heel alleen hun lijden moeten dragen.
Laten wij in stilte bidden...

Wij bidden voor wie aangevochten worden.
Geteisterd door verdriet, door pure nood en wanhoop.
Dat ook wij hun licht kunnen zijn dat hen doet volhouden
een weg door de woestijn te vinden.
Laten wij in stilte bidden...

Wij bidden voor de vele volken die ten koste van elkaar hun
plek onder de zon bevechten.
Verlos hen en ons van dat dwingende geloof in de rechten
van de sterkste.
In dat ijdele idool van bewapening.
Hoe zullen wij de profetie levend houden dat Gij alle volken
zingend verzamelt rond uw vrede?
Laten wij in stilte bidden...

Wij bidden voor allen die de gevolgen ondervinden van de
huidige coronapandemie:
dat God troost en genezing schenkt aan de zieken,
hoop aan hen die in angst leven of in nood verkeren,
kracht aan hen die de zieken bijstaan,
inzicht aan wetenschappers die naar geneesmiddelen zoeken,
wijsheid aan hen die maatregelen treffen voor de maatschappij,
en het eeuwig licht aan degenen die aan het virus bezweken zijn....
Laten wij bidden in stilte.

Pr.: Moge Hij, Uw Zoon, onze gebeden dragen voor Uw
aangezicht en ons laten delen in Zijn opgang naar U.

Onze Vader

*Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving,
maar verlos ons van het kwade.
Amen.*

Lied: Lam Gods dat zo onschuldig

1. Lam Gods, dat zo onschuldig,
zo eindeloos geduldig
aan 't schandelijk kruishout lijdt:
t Is al voor onze zonden,
uw pijnen en uw wonden:
Gij, Die de Onschuld zelve zijt.
2. Lam Gods, Gij wildet sterven,
uws Vaders liefde derven
in eindeloze pijn.
Gij sloegt op ons uw ogen
in godd'lijk mededogen
en wildet onz' Verlosser zijn.
3. Lam Gods, nimmer volprezen.
Leer ons de zonden vrezen,
waarvoor Gij stierft aan 't kruis.
Wil Gij ons eenmaal geven
het onvergankelijk leven
bij U in't hemels Vaderhuis.

Gedicht: Verborgen God (S. de Vries)

Waar bent U nu, mijn God?
Vergeten hebt U mij,
Al vloekt dat met Uw naam.
Laat U toch zien
Word een gezicht.

Maar er is niets dan leegte,
De lange schaduw
Van een vale nacht
Sluip om mij heen.
Waar bent U dan?

De woorden waarmee ik U noemde,
Riep, bezong, besterven mij op mijn lippen.
Het lijkt nu zinloos nog Uw naam te noemen,
U te kennen.

Toch brandt die naam,
Die vlamde door mijn dagen,
Nog als verborgen vuur
Onder de as van mijn verdriet.
En ik herhaal dat U mij ziet,
Mij weet te vinden in het donker.
Ga dan, heel even maar,
Als koele wind aan mij voorbij

In stilte verlaten we de kerk.